

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 424
din 30.09.2015

Dosar nr.: 248/2015

Petiția nr.: 2676/15.04.2015

Potent: E N (alias E R), Asociația "Centrul de Dezvoltare Curriculară și Studii de Gen: FILIA", Centrul European pentru Drepturile Copiilor cu Dizabilități

Reclamat: M B și M G

Obiect: discriminare instituită prin declarații publice degradante și ofensatoare lansate la adresa unei femei (jurnaliste) pe fondul stării de graviditate, dar și indirect, prin comportamentul manifestat public la adresa persoanelor cu dizabilități

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. E N (alias E R),

I.1.2. Asociația "Centrul de Dezvoltare Curriculară și Studii de Gen: FILIA", loc. București, Calea Griviței, nr. 3, et. 6, ap. 47, sector 1

I.1.3. Centrul European pentru Drepturile Copiilor cu Dizabilități, loc. București, Calea 13 Septembrie, nr. 128, bl. P35, sc. 1, parter, ap. 3, sector 5

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. M B, Intact Media Group, loc. București, str. Gârlei, nr. 1 B, sector 1

I.2.2. M G, Intact Media Group, loc. București, str. Gârlei, nr. 1 B, sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin intermediul memoriului, înregistrat la C.N.C.D. cu nr. 2676/15.04.2015, petenții susțin că părțile reclamate au lansat declarații publice degradante și ofensatoare la adresa unei femei (jurnaliste), pe fondul stării de graviditate, și au discriminat indirect și persoanele cu dizabilități.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresele nr. 2676/26.05.2015 au fost citați petenții, iar prin adresele nr. 3657/26.05.2015 au fost citate părțile reclamate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 04.06.2015.

3.4. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petenților

4.1.1. Prin intermediul memoriului înregistrat la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 2676/15.04.2015 petenții susțin că părțile reclamate, prin declarațiile publice pe care le-au lansat au adus atingere demnității umane a unei jurnaliste prin crearea unei atmosfere degradante, umilitoare și ofensatoare îndreptată împotriva respectivei jurnaliste, pe criteriul de gen, în legătură cu dificultățile întâmpinate într-o transmisiune live pentru Realitatea TV, din cauza problemelor medicale pe fondul stării sale de graviditate. Petenții consideră că, în mod indirect, mimarea în mod peiorativ a unor gesturi care fac trimitere la condiția de dizabilitate aduce atingere demnității grupurilor de persoane cu dizabilități și creează o atmosferă ofensatoare și degradantă.

4.1.2. Petenții susțin că, în data de 05.04.2015, în cadrul emisiunii „*Sinteza zilei*”, difuzată de postul tv Antena 3, declarațiile și comportamentul reclamațiilor au avut ca efect restrângerea dreptului la demnitate personală a petentei, prin crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare și ofensatoare.

4.1.3. În cadrul emisiunii a fost prezentat un material de pe un alt post de televiziune, unde petenta este news anchor și în care ea se află într-o transmisiune live cu studioul central pentru transmiterea unui eveniment caritabil în care erau vândute păpuși artisanale pentru strângerea de fonduri în vederea dotării cu echipamente medicale a unei secții de hematologie pentru bolnavii de cancer.

4.1.4. Petenții susțin că jurnalista a făcut eforturi vizibile pentru a se menține pe picioare, iar incoerența în limbaj denotă o problemă medicală venită pe fondul gravidității, așa cum de altfel aceasta anunțase cu două zile înainte ca reclamații să prezinte într-un mod umilitor o astfel de problemă medicală. Menționează că despre această problemă medicală s-au pronunțat medici, colegi, cât și ONG uri de profil.

4.1.5. Petenții au prezentat transcriptul unei părți relevante din emisiune.

4.1.6. Petenții susțin că la revenirea în emisiune, după difuzarea materialului, reclamații au utilizat semne prin care imită gesturile unor persoane cu dizabilități psiho-sociale sau fizice, ambii râzând cu subînțeles, demonstrând o atitudine care în mod vădit lezează și demnitatea acestei categorii de persoane.

4.1.7. Petenții menționează că pe tot parcursul acestui dialog, atitudinea reclamațiilor este în mod evident discriminatorie, afectând dreptul la demnitate personală și fiind de natură a crea un mediu degradant, ostil, atât la adresa petentei, pe fondul stării sale de graviditate, cât și indirect la adresa comunității persoanelor cu dizabilități.

4.1.8. Petenții concluzionează că reclamații sunt cunoscuți ca reprezentanți ai mass-media, fiind implicit formatori de opinie, fapt pentru care un astfel de comportament are efecte mult mai ample în ceea ce privește încălcarea demnității umane pe criteriul de gen, prin discreditarea publică, mesajul lor ajungând la un număr mare de oameni, gesturile lor contribuind la perpetuarea unor stereotipuri cu privire la persoanele cu dizabilități la nivelul societății.

Susținerile părților reclamate

4.2.1. Prin intermediul înscrisului înregistrat la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 3885/04.06.2015, părțile reclamate susțin că nu au săvârșit vreun act de discriminare.

4.2.2. Părțile reclamate susțin că simpla exprimare în maniera critică, chiar și pamfletară, la adresa prestanței profesionale a petentei nu poate reprezenta o faptă de discriminare, mesajul critic vizând exclusiv prestația profesională, fără a avea în vedere vreo circumstanță sau vreun criteriu dintre cele enumerate de art. 2 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

4.2.3. Aceștia susțin că mesajul critic împotriva unui jurnalist nu reprezintă discriminare, ci o manifestare licită a dreptului la libera exprimare.

4.2.4. Din analiza fragmentului din emisiune reclamat prin sesizare, în niciun moment nu s-a făcut referire la starea de graviditate a petentei.

4.2.5. Părțile reclamate susțin că starea de graviditate a petentei nu era un fapt de notorietate, aceștia nu știau la momentul difuzării emisiunii despre acest aspect.

4.2.6. Părțile reclamate menționează că au aflat acest aspect ulterior difuzării emisiunii mai sus menționate prin intermediul sesizării.

4.2.7. Aceștia susțin că, nefiind în cunoștință de cauză, nu aveau cum să săvârșescă o faptă de discriminare pe criteriul menționat de petenți în cuprinsul sesizării.

4.2.8. Părțile reclamate susțin că erau îndreptățite să exprime un mesaj pamfletar, critica exprimată de un jurnalist împotriva unui alt jurnalist nefiind un act de discriminare, atâ timp cât nu este întemeiată pe vreunul din criteriile prevăzute de lege (în acest sens exemplifică jurisprudența instanței de judecată legată de libera exprimare).

4.2.9. Părțile reclamate apreciază că petenții tind să creeze în mod artificial un cadru de discriminare, care în realitate nu a existat, o astfel de dovadă fiind și atașarea înscrisului intitulat Declarație. Părțile reclamate arată că înscrisul este în mod evident unul părtinitor și lipsit de obiectivitate, nici petenții și nici postul de televiziune la care lucrează nefiind membri ai acestei asociații profesionale.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director urmează să se pronunțe asupra atitudinii realizatorilor TV din cadrul emisiunii din data de 05.04.2015 la adresa unei jurnaliste și, în urma analizei, să se pronunțe dacă s-a adus atingere drepturilor persoanelor cu dizabilități și pe criteriul de gen. Prin înscrisurile prezentate, inclusiv transcripțul emisiunii ce face obiectul petiției și susținerile orale ale părților, a fost evidențiat atât contextul în care acestea au fost făcute precum și modul în care acestea ar fi putut aduce atingere persoanelor pe criteriul de gen și dizabilitate.

5.2. **În drept**, în soluționarea prezentei sesizări apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

- art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;
- art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;
- art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
- art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, *în măsura în care trebuie analizat.*

5.3. Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile părților reclamate, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest

caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

5.4. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim,**
- **să fie necesară într-o societate democratică și**
- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

5.5. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. nr. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. nr. 137/2000 potrivit căruia „*prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație*”. Apreciem că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

5.6. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de apartenența acestora la o anumită categorie de persoane.

Protecția demnității unor grupuri constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriile menționale de legislația în vigoare,
- ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la un grup – astfel cum prevede art. 15 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.7. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

Necesitatea ingerinței

5.8. **Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.**

5.9. Colegiul director reține că în cazul de față ne raportăm la libertatea de exprimare și corelativ la dreptul de a nu fi supus discriminării. Este dincolo de orice dubiu, că dreptul de a nu fi supus discriminării constituie unul dintre drepturile fundamentale într-o societate democratică, dreptul la egalitate constituind un drept cu aplicare imediată și nu progresivă având în vedere că discriminarea în sine este un afront adus demnității umane. Tratatul discriminatoriu are de cele mai multe ori ca scop sau ca efect umilirea, degradarea sau interferența cu demnitatea persoanei discriminate, în mod particular, dacă acest tratament se manifestă în public. Tratatând pe cineva mai puțin favorabil datorită unor criterii inerente sugerează în primul rând dispreț sau lipsă de respect față de personalitatea sa.

5.10. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

5.11. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.)

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

5.12. În scopul de a determina dacă afirmațiile și atitudinea părților reclamate, obiect al prezentei sesizări, constituie o faptă de discriminare, Colegiul director va examina: **obiectivul urmărit de părțile reclamate, contextul în care a avut loc, conținutul emisiunii televizate, modalitatea de manifestare a părților reclamate, rolul în societate al persoanelor care au făcut afirmațiile ce fac obiectul petiției.**

Obiectivul urmărit de reclamat

5.13. Obiectivul urmărit de părțile reclamate este important: a dorit acesta să creeze un mediu ostil, degradant, ori a urmărit doar informarea publicului asupra unui subiect considerat a fi de interes public. În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a părților reclamate, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

5.14. Colegiul director apreciază că, în speță, afirmațiile și atitudinile părților reclamate au reprezentat “*un mesaj critic împotriva unui jurnalist*”, iar părțile reclamate susțin că starea de graviditate a petentei nu era un fapt de notorietate.

Contextul în care a fost făcută afirmația

5.15. **Afirmațiile și atitudinea părților reclamate au fost făcute în contextul unei emisiuni în care s-a făcut referire la o anumite prestație de natură profesională, televizată, a unei jurnaliste.**

5.16. Afirmațiile făcute, precum și întreaga emisiune, au avut un caracter de informare.

5.17. Colegiul director constată faptul că atitudinea părților reclamate nu trebuie să fie ofensatoare la adresa jurnalistei.

Conținutul emisiunii televizate

5.18. Colegiul director apreciază că respectiva emisiune televizată ce face obiectul petiției nu a fost conformă cu normele deontologice în materie, totuși nu se poate reține săvârșirea unei fapte de discriminare, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Modalitatea de manifestare a părților reclamate

5.19. În apărarea lor, părțile reclamate arată faptul că erau îndreptățite să exprime un mesaj pamfletar, critica exprimată de un jurnalist împotriva unui alt jurnalist nefiind un act de discriminare, atât timp cât nu este întemeiată pe vreunul din criteriile prevăzute de lege (în acest sens, exemplifică jurisprudența instanței de judecată legată de libera exprimare).

5.20. Libertatea de exprimare este prețioasă pentru orice persoană, dar, în mod deosebit, **are un caracter indispensabil pentru persoanele care sunt formatori de opinie.** Îngerința în limitele libertății de exprimare a unei persoane aflate în funcție de demnitate publică impune o aplicare strictă din partea statului.

5.21. Totuși, o ingerință a statului în această speță, prin constatarea și sancționarea faptei ca fiind o formă de discriminare, deci limitarea libertății de exprimare, ar constitui un exces, o limitare nejustificată, o măsură neproportională în raport cu pericolul social al faptei și cu scopul urmărit. **O ingerință a statului ar fi fost justificată dacă ar fi existat orice element de incitare expresă la ură pe criteriul de gen și cel de dizabilitate.**

5.22. Colegiul director reiterează faptul că este esențial pentru formatorii de opinie ca atunci când se exprimă în public să manifeste o responsabilitate corespunzătoare rolului pe care și-l asumă și să evite comentarii care pot răspândi și conduce la creșterea intoleranței.

Concluzii

5.23. Colegiul director reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabile de dezvoltare.**

5.24. În reținerea acestei marje de apreciere a autorităților cu privire la libertatea de exprimare sunt luate în considerare și elemente legate de calitatea specifică pe care o poate avea autorul discursului (ziarist, politician membru al opoziției, funcționar public etc) sau persoana lezată (politician, funcționar public, magistrat, persoană privată etc.) precum și mijlocul prin care a fost difuzat mesajul (presa scrisă, televiziune, radio etc.). Astfel, în cazul părților reclamate care sunt formatori de opinie și care își exprimă ideile și opiniile cu privire la aspecte politice, politicieni, funcționari publici etc, marja de apreciere este restrânsă, iar protecția libertății de exprimare este maximă.

5.25. Raportându-se la aspectele care fac obiectul petiției deduse soluționării, Colegiul director constată că acestea vizează conținutul unei emisiuni TV care, în opinia petenților, aduce atingere dreptului la demnitate personală, pe considerentul de gen și de dizabilitate. Astfel, sub aspectul individualizării și al conținutului emisiunii, Colegiul director reține că părțile reclamate au avut o atitudine nepotrivită la adresa unei jurnaliste. Părțile reclamate arată că starea de graviditate a jurnalistei care ar fi cauzat prestația necorespunzătoare a acesteia nu era de notorietate.

5.26. Colegiul trebuie deci să țină seama de un element deosebit de important: rolul esențial jucat de presă într-o societate democratică. Dacă presa nu trebuie să depășească anumite limite, îndeosebi în ceea ce privește reputația și drepturile celorlalți, precum și necesitatea de a împiedica divulgarea unor informații confidențiale, sarcina sa este totuși comunicarea, cu respectarea datoriilor și responsabilităților proprii, a informațiilor și ideilor referitoare la orice problemă de interes general. Mai mult, Colegiul director este conștient de faptul că libertatea în domeniul presei scrise include, de asemenea, și recurgerea la o anumită doză de exagerare, chiar de provocare prin prezentarea unor idei sau opinii care offensează, șochează sau deranjează.

5.27. Însă în aprecierea tratamentului diferențiat, astfel cum a procedat în jurisprudența sa, Colegiul director trebuie să analizeze întregul complex de împrejurări care vizează afirmațiile, cuvintele sau informațiile exprimate. A analiza o sintagmă și a disocia înțelesul ei de orice împrejurări în legătură cu aceasta, ar presupune izolarea artificială a unui aspect

particular și abstracția întregului context, ceea ce ar fi de natură a induce posibile erori de interpretare. Într-adevar, anumite elemente disociate de întregul context în care apar ar putea induce ideea unei distincții de natură a leza demnitatea.

5.28. Or, aspectele imputate trebuie privite per ansamblu și în strânsă legătura cu întreg contextul emisiunii. Acesta exprimă o opinie critică, dură, indisolubil legată de context. Ceea ce se critică, în esență, este legat de o atitudine nepotrivită a unor realizatori de emisiuni față de o jurnalistă de la un alt post TV.

5.29. Ca atare, în opinia Colegiului director, nu poate fi reținută existența unei intenții sau a unui efect de a leza demnitatea unei comunități de persoane pe bază de gen sau de dizabilitate, cât recurgerea la o doză de critică, de idei dure, șocante înscrise în exercițiul dreptului la exprimare de care beneficiază un formator de opinie. Critica per se a părților reclamate la adresa jurnalistei nu poate fi asimilată unei deosebiri, restricții, excluderi, preferințe având ca scop restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în sensul art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

5.30. Constatând că afirmațiile în cauză nu pot fi încadrate ca fapte de discriminare în accepțiunea O.G. nr. 137/2000, republicată, *devine redundantă* analiza incidenței art. 15 din O.G. nr.137/2000, cu atât mai mult cu cât, în speță, nu s-a putut reține scopul sau urmărirea restrângerii sau înlăturării recunoașterii, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului, ori a unor drepturi recunoscute de lege, ceea ce determină implicit neîndeplinirea unei cerințe esențiale a legii în vederea constatării faptei prevăzute la art.15, respectiv: *„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidenta legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propaganda naționalist-șovină, de instigare la ura rasială sau națională, ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasa, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”*.

5.31. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice.

5.32. **În speța de față nu se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, părțile reclamate urmărind să sublinieze anumite aspecte apreciate ca negative.**

5.33. Trebuie avute în vedere stereotipurile, atât cele pozitive, cât și cele negative, atât de către societate în general cât și de formatorii de opinie, rolul acestora fiind deosebit de important în formarea unei societăți care își respectă toți semenii săi, fără niciun fel de deosebire.

5.34. **Pentru considerentele de mai sus, având în vedere obiectivul urmărit de reclamat, conținutul afirmațiilor, contextul în care acestea au avut loc, rolul în societate al persoanelor reclamate** Colegiul director constată că în speță „nu este necesară într-o societate democratică” o ingerință în libertatea de exprimare, fapta sesizată nu constituie contravenție potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi pentru** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu sunt întrunite elementele constitutive ale art. 2 alin. 1, coroborat cu art 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. o copie a hotărârii se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

Bertzi Theodora – membru

Dincă Ilie – membru

Jura Cristian – membru

Lazăr Maria – membru

Manole Florin Petre – membru

Data redactării: 16.11.2015

Hotărâre redactată de: L.M. și A.S.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Verificat SCSRP